

Redaktionelt forord

EU efter Amsterdam-traktaten er temaet for dette nummer af *Økonomi & Politik*. I den første artikel analyserer *Lykke Friis* Amsterdam-traktaten som trædesten til en udvidelse af EU med de øst- og centraleuropæiske lande. Hun konkluderer, at Amsterdam-traktaten har gjort EU forhandlingsklar m.h.p. en optagelse af en række øst- og centraleuropæiske lande, men derimod er man langt fra modtagelsesklar, idet man har udskudt en lang række vigtige beslutninger om tilpasning af den institutionelle struktur i EU. Det er derfor af afgørende vigtighed, at medlemslandene bliver enige om at lave den nødvendige institutionelle tilpasning, idet man i modsat fald ender i en mere eller mindre permanent forfatningskamp i de næste årtier, som kommer til at overskygge for de langt alvorligere problemer, som Europa står overfor.

I den næste artikel analyserer *Mikael Skou Andersen* Amsterdam-traktaten i et miljøpolitisk perspektiv. Han når frem til, at den største praktiske betydning for miljøpolitikken af Amsterdam-traktaten er den ændrede beslutningsprocedure, som giver Europa-Parlamentet øget indflydelse på udformningen af miljøpolitikken. Samtidig kan imidlertid også ændringerne af miljøgarantien få øget betydning i lyset af en udvidelse af EU med en række øst- og centraleuropæiske lande, som må formodes at have mere begrænsede miljøpolitiske ambitioner end EU's gamle medlemslande.

I den tredje artikel analyserer *Henrik Hofman* inddragelsen af EU's beskæftigelsesproblemer

i forbindelse med regeringskonferencen om Amsterdam-traktaten. Han konkluderer, at der er sket et gennembrud m.h.t. placeringen højt på den politiske dagsorden af beskæftigelsespolitikken i forbindelse med Amsterdam-traktaten. Baggrunden for indførelsen af et egentligt beskæftigelseskapitel i Amsterdam-traktaten er ikke mindst en erkendelse i EU af to forhold. For det første at strukturledigheden er umulig at reducere og for det andet, at Europa langt hen ad vejen er en lukket økonomi, da handel med lande uden for Europa kun udgør 7-8% af det europæiske bruttonationalprodukt.

Hjalte Rasmussen analyserer i sin artikel EU's miljøgaranti, som handler om, at medlemslandene under visse betingelser kan unddrage sig fra at omsætte et totalharmoniseringsdirektiv til national ret. *Hjalte Rasmussen* konkluderer, at der med Amsterdam-traktaten er indført væsentlige nye muligheder for statslig enegang med sigte på en maksimal beskyttelse af miljøværdier. De muligheder eksisterede ikke før vedtagelsen af artikel 100 A (N). Det betyder, at der alt i alt vil være god grund til at tro, at miljøbeskyttelsesmæssig enegang efter indførelsen af Amsterdam-traktaten vil have gode udsigter til at blive godkendt af Kommissionen og domstolen i EU.

Afslutningsvis bidrager *Henrik Fanø* med en økonomisk kronik dækkende 1. halvår 1997.

Peter Nedergaard
Redaktør